

[Indenrigsministeren.]

nu kommer til at lyde, idet Ændringsforslaget jo er knyttet til den Bestemmelse i § 3, ifølge hvilken det drejer sig om Laan til Dækning af Omkostninger ved Bygearbejder, som er paabegyndt og fuldføres inden for det og det Tidsrum. Jeg er altsaa ganske enig med det ærede Medlem i hans Opfattelse.

Ogsaa det ærede Medlems Udtalelse om den Bemyndigelse, der her gives Kreditforeningerne, kan jeg give min fulde Tilslutning. Denne Bemyndigelse kan ikke bruges paa en saadan Maade, at den kommer til at berøre Debtors Andel i det solidariske Ansvar. Forholdet vil vel her være som i mangfoldige andre Tilfælde, hvor den paagældende maa stille Sikkerhed for det solidariske Ansvar, naar han træder ud, og det sker jo paa forskellig Maade, meget ofte ved at der stilles en Bankgaranti. Jeg ser altsaa saadan paa det, at det er et af de praktiske Spørgsmaal, der maa ordnes ved de Forhandlinger, der forud foregaar i Laanefonden og den paagældende Kreditforening.

Det ærede Medlem Hr. Hartel gav i sin sidste Udtalelse — jeg ved ikke, om det var det ærede Medlems egen Anskuelse — Udtryk for den Tanke, at Staten skulde paatage sig et moralsk Ansvar ud i Fremtiden over for dem, der benytter sig af denne Lov. Dette kan jeg ikke godkende. Den enkelte Mand, der vil optage Laan i denne Laanefond og paa de Betingelser, der her gives, stilles paa samme Maade som enhver anden Mand, der maa overveje, hvor han vil optage sine Laan. Han kan se, at han paa eet Punkt udsætter sig for en Risiko, nemlig med Hensyn til Laanemarkedets fremtidige Udvikling, medens han paa den anden Side kan se den betydelige øjeblikkelige Fordel, han opnaar. Det gaar derfor ikke an at give Udtryk for, at man ved at oprette dette Institut, som oprettes paa Grund af de Vanskeligheder, det paabegyndte Byggeri er ude for, om jeg saa maa sige tager den paagældende Mands eget Ansvar fra ham. Han maa skønne paa eget Risiko og paa eget Ansvar, om han ønsker Laan optaget her, eller han, alle Forhold taget i Betragtning, ønsker at optage Laan i Kreditforeningen og lide det kolossale Kurstab, han vil komme til at lide dér i Dag.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Jeg takker den højtærede Minister for hans Tilslutning til den Opfattelse angaaende Ændringsforslaget under Nr. 5, som jeg gav Udtryk for, da jeg for et Øjeblik siden havde Ordet.

Ved Sagens første Behandling har jeg jo haft Lejlighed til udførligt at gøre Rede for min Opfattelse af den Betydning, denne Lovgivning vil faa. Denne min Opfattelse er ikke ændret, og jeg vil gerne ønske den højtærede Minister Held og Lykke med den Foranstaltning, som her bliver truffet. Jeg vilde meget ønske, at det maatte kunne gaa saaledes, at disse kortfristede Obligationer, baseret paa en høj Rentefod, maa kunne opnaa en Kurs, som bringer dem saa nær Pari, at Bygherrer inden for den Periode, der her er Tale om, kun kommer til at lide minimale Tab. Dette er mit Ønske, det er mit Haab, men stor Tillid dertil — det tilstaar jeg — har jeg ikke. Nu gør vi Forsøget; den højtærede Minister har Mod til at gøre det, som tidligere Ministre ikke har turdet i tilsvarende Forbindelse, og jeg ønsker ham, som sagt, Held og Lykke med det, men jeg nærer mine betydelige Tvivl, som ogsaa i ikke ringe Grad er underbyggede ved de mislykkede Konverteringsbestræbelser, der er blevet udfoldet gennem en Aarrække, og som inden for det købende Publikum har rejst megen Tvivl om den virkelige Kursværdi af højtforrentede Obligationer. Jeg tvivler meget om f. Eks., at Institutioner, som er Storkøbere paa Obligationensmarkedet, vil engagere sig i synderlig Grad i disse kortfristede Laan, men det er jo muligt, de vil det; jeg vil haabe, de vil det — det vil være en af de væsentligste Betingelser for denne Sags Succes.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Jeg vil gerne takke det ærede Medlem Hr. Krag for det Ønske, han fremsatte om Lykke til Foretagendet. Jeg er overbevist om, at det ærede Medlems sidste Bemærkninger om Tvivlene paa dette Omraade ikke paa nogen Maade skal opfattes som en Torpedo under Foretagendet. (Krag: Selvfølgelig ikke!).

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Hartel har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartel: Jeg skal selvfølgelig vel vogte mig for at drøfte et Spørgsmaal som dette om Statens Moral, Statens moralske Forpligtelser, idet det ikke er mig ukendt, at der er onde Mennesker, som paastaar, at